METODOLOGIA

PODWÓJNA RADOŚĆ – czyli trochę na temat gry deblowej cz. I

admin · 17 kwietnia, 2020

Słynnemu rzymskiemu pisarzowi Markowi Cyceronowi przypisuje się powiedzenie: „Radość, którą się podzielisz jest podwójna, a smutek, którym się podzielisz – to połowa zmartwienia.” Naszym zdaniem ma ono zastosowanie także w tenisie.

Czterech zawodników na korcie tenisowym, to gwarancja podwójnie intensywnych wrażeń! Czas rozgrywania pojedynczych akcji (punktów) jest z reguły krótki, a zawodnicy często się ze sobą komunikują oraz nawzajem wspierają i dopingują – jest to gra drużynowa w pełnym tego słowa znaczeniu. W tym artykule zajmiemy się właśnie grą deblową, konkurencją tenisową chyba nieco niedocenianą przez międzynarodowe władze tenisowe oraz media, a cieszącą się dużą popularnością wśród aktywnych miłośników tej dyscypliny sportu.

Gra „dwóch na dwóch” na korcie tenisowym wykazuje wiele cech specyficznych, które wynikają w pierwszej kolejności z wymiarów kortu (bezwzględnych i względnych), a także z faktu współpracy z partnerem i rywalizacji z dwoma przeciwnikami na raz.

WYMIARY KORTU DEBLOWEGO

Zwróćmy uwagę, że w kategoriach bezwzględnych kort deblowy jest szerszy od kortu singlowego o blisko trzy metry (dokładnie o 2,74 metra; **szerokość kortu deblowego 10,97 m** – **szerokość kortu singlowego 8,23 m** = 2,74 metra).

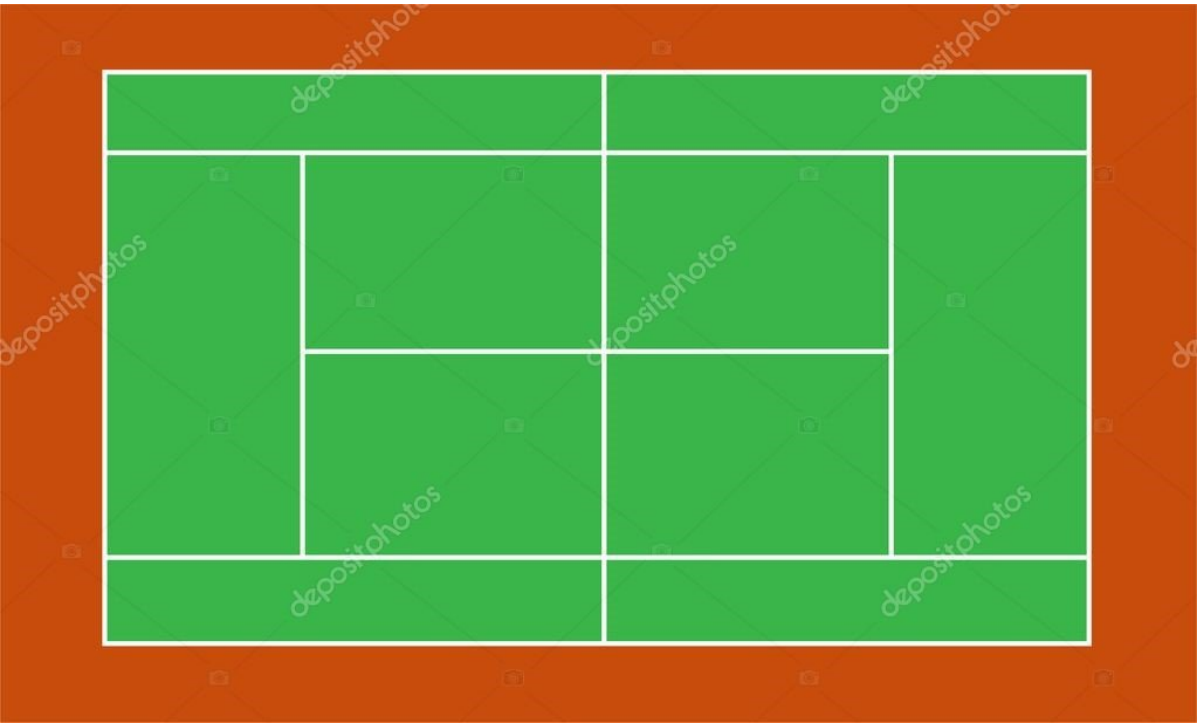

Ryc. 1
Kort do gry deblowej

Natomiast jeżeli uwzględnimy podstawową zasadę gry deblowej, która mówi, że każdy z partnerów jest **w pierwszej kolejności (!)** odpowiedzialny za „swoją" połowę kortu, która ma szerokość 5,49 metra, to można powiedzieć, że z tego punktu widzenia terytorium, którego musi bronić każdy z deblistów jest węższe od kortu singlowego o blisko trzy metry (dokładnie o 2,88 metra; **szerokość kortu deblowego 10,97 m** / podzielona na dwóch deblistów = 5,49 metra – minus **szerokość kortu singlowego 8,23 m** = – 2,88 m, co oznacza, że szerokość kortu deblowego w przeliczeniu na jednego zawodnika jest mniejsza o wspomniane 2,88 metra).

ROLE UCZESTNIKÓW GRY DEBLOWEJ

W trakcie trwania meczu deblowego wszystkim zawodnikom wielokrotnie przychodzi pełnić (oczywiście nie naraz) każdą z czterech podstawowych ról: (1) zawodnika serwującego (**S)**, (2) partnera zawodnika serwującego (**PS)**, (3) zawodnika returnującego (**R**) lub (4) partnera zawodnika returnującego (**PR**).
Z wymienionymi rolami związane są ogólnie przyjęte, standardowe pozycje wyjściowe (zob. ryc. 2).

Ryc. 2
Standardowe pozycje wyjściowe czterech uczestników gry deblowej przy serwisie na lewe karo serwisowe

BUKOWA OSTOJA
Ośrodek wypoczynkowy
Bukowa Ostoja Nakielno
Nakielno 51
78-642 Nakielno
bukowa.ostoja.nakielno@gmail.com
+48 511 519 335
+48 451 000 101
Czytaj
Tenis Magazyn
Tenis. Ludzie. Pasja.

Zawodnik serwujący (**S**) powinien ustawiać się tuż za linią końcową kortu, mniej więcej w połowie odległości pomiędzy środkiem, a boczną linią deblową. Z kolei jego partner (**PS**) powinien zająć pozycję w połowie odległości pomiędzy siatką a linią serwisową i jednocześnie w połowie pomiędzy linią środkową kortu, a boczną linią deblową. Za klasyczną, standardową pozycję wyjściową dla zawodnika returnującego (**R**) uchodzi ustawienie na linii końcowej, w narożniku kortu singlowego. Natomiast jego partnerowi (**PR**) doradzimy, żeby ustawiał się na linii serwisowej w odległości około 0,5 metra od środka kortu.

WARIANTY USTAWIENIA PARY DEBLOWEJ

Zarówno ustawienie wyjściowe partnerów w grze deblowej, jak i pozycje zajmowane przez nich w celu kontynuowania akcji (już po wykonaniu serwisu) należy rozpatrywać i opisywać względem osi podłużnej i poprzecznej kortu. Jeżeli weźmiemy pod uwagę ustawienie obu partnerów na osi podłużnej kortu (bliżej lub dalej od siatki), to możemy mówić o ustawieniu mieszanym, ofensywnym lub defensywnym.

Fot. 3
Ustawienie **mieszane** pary deblowej – jeden z przodu, drugi z tyłu

Fot. 4

Ustawienie **defensywne** pary deblowej – obaj partnerzy znajdują się w tylnej strefie kortu, w pobliżu linii końcowej

Fot. 5

Ustawienie **ofensywne** pary deblowej – obaj partnerzy znajdują się w przedniej strefie kortu, w pobliżu siatki

Z kolei jeżeli weźmiemy pod uwagę pozycje partnerów na osi poprzecznej kortu (bardziej na prawo lub na lewo), to należy wyróżnić ustawienie klasyczne, australijskie oraz ustawienie „i”, przy czym określenia te stosuje się zasadniczo wyłącznie w odniesieniu do pozycji wyjściowej pary serwującej.

Fot. 6

Ustawienie klasyczne pary serwującej – jeden zawodnik (tutaj: serwujący) z prawej, a drugi z lewej strony kortu

Fot. 7

Ustawienie australijskie pary serwującej – obaj partnerzy po tej samej (tutaj: lewej) stronie kortu

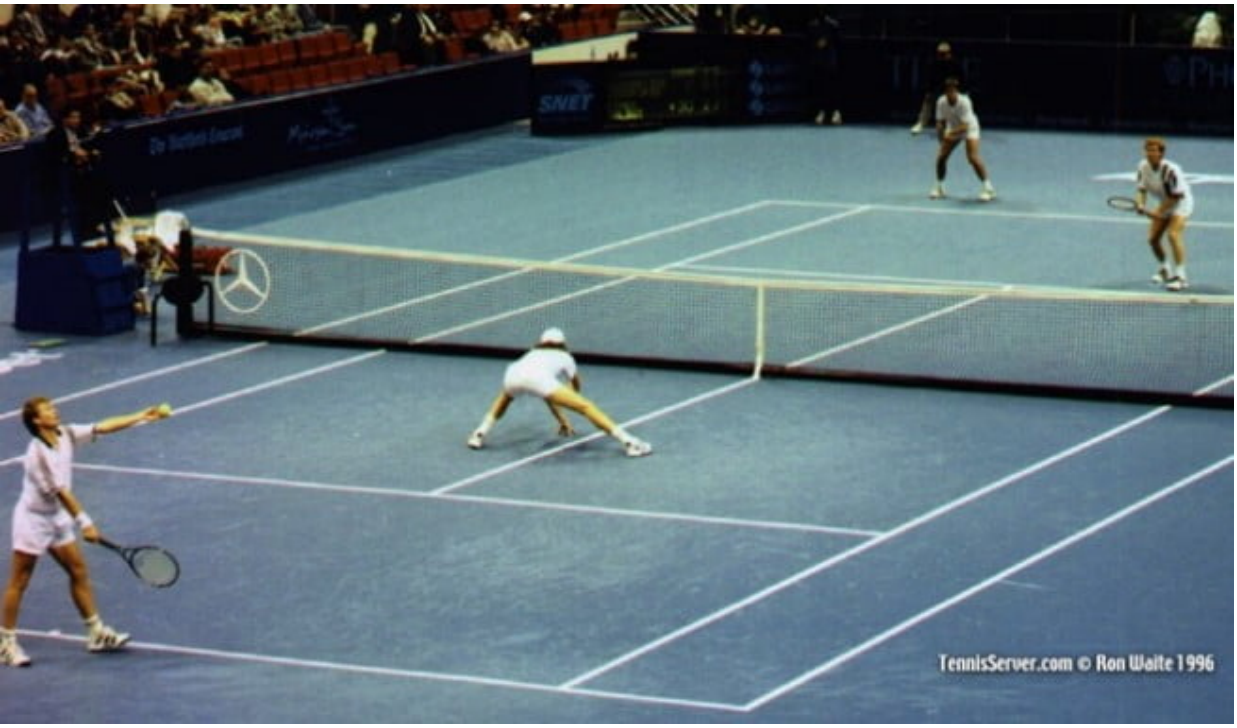
Zauważmy, że ustawienie klasyczne skłania zawodnika returnującego do wykonania returnu raczej po crossie niż po linii. Odwrotnie ma się natomiast sprawa w przypadku ustawienia australijskiego, które trochę prowokuje, a trochę wymusza na returnującym zagranie po prostej, wzdłuż linii bocznej. Ponadto ustawienie australijskie, takie, jak na fot. 7 odsłania forhendową stronę kortu zawodnika serwującego i zwiększa prawdopodobieństwo, że kolejnym po serwisie jego uderzeniem będzie właśnie forhend – jeżeli jest to jego ulubione zagranie, to mamy gotowe korzystne rozwiązanie taktyczne.

Coraz większej popularności, zwłaszcza wśród tenisistów wyczynowych i profesjonalnych, nabiera tzw. ustawienie „i”, w którym „laseczką” od litery „i” jest zawodnik serwujący, który ustawia się za linią końcową, blisko środka kortu, natomiast kropkę nad „i” stanowi („stawia”) partner zawodnika serwującego, który kuca (fot. 8a), klęka (fot. 8c) lub staje mocno pochylony w szerokim rozkroku (fot. 8b) na torze lotu piłki.

Fot. 8a

Partner zawodnika serwującego kuca na torze lotu piłki

Fot. 8b

Partner zawodnika serwującego staje w szerokim rozkroku na torze lotu piłki

Fot. 8c

Partner zawodnika serwującego klęka na jedno kolano na torze lotu piłki

Po uderzeniu piłki przez zawodnika serwującego, obaj partnerzy porzucają ustawienie „i” – rozchodzą się w przeciwne strony (jeden w prawo, drugi w lewo) według umówionego wcześniej schematu.

Tyle tytułem wstępnych informacji o grze deblowej. Temat ten będziemy kontynuować w następnym artykule, w którym zwrócimy uwagę między innymi na cechy charakteryzujące, wyróżniające te lepsze, bardziej zaawansowane pary deblowe oraz zagadnienia komunikowania się partnerów w grach podwójnych w tenisie.

Tekst: dr Tomasz Schefke i mgr Edyta Mysiak-Schefke

Czytaj online i udostępnij:
https://tenismagazyn.pl/podwojna-radosc-czyli-troche-na-temat-gry-deblowej-cz-i/